

var paa samme Tid, som dette blev skrevet, et Fjerkræavlblad, der meddelte følgende: „I en nær ved en større By liggende velindrettet Fjerkræopdrætningsanstalt har Kursusdeltagerne, nogle Husmødre med deres Døtre, med Interesse fulgt Kursusets Undervisning i Fjerkræs Kastration og Udbødning“. Men det først citerede Blad gør opmærksom paa, at dette er ganske urigtigt. Det var ikke med Interesse, at Husmødrene og deres Døtre overværede denne Operation. Nej, Forholdet var det, at „alle Deltagerne løb deres Vej oprørt af Dyrenes Smertensskrig ved dette modbydelige Dyrplageri“. Jeg kunde nævne mange Udtalelser angaaende dette Forhold, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal kun nævne, at f. Eks. den svenske „Djurvännernes Tidning“ og saa omtaler Kapuneringen som en grusom Operation og siger: „Den Læser, som fristes til at købe eller spise Kapuner, maa lægge sig paa Sinde: 1) at Dyret plukkes levende paa et bredt Bælte rundt hele Kroppen, 2) at Dyret bliver saa godt som opskåret ved to Snit, et paa hver Side mellem Brystben og Rygrad, 3) at grove Indgreb gøres i Indvoldene, 4) at Saarene bagefter syes sammen, 5) at ingen Bedøvelse anvendes, men 6) at Dyret holdes bundet under Operationen, som tager lang Tid, ofte 10 Minutter.“

Naar saa disse unge Haner har overlevet Operationen, kommer altsaa det Øjeblik, da de skal fedes paa Maskine. En Konsulent W. A. Kock har skrevet en Bog, som hedder: „Fjerkræavlens Standpunkt i Nordeuropa“, og deri fortæller han om Fødningsmetoden i England, hvorledes Kyllingerne, efter at være blevet trøtte af ensformigt Foder og Frihedsberøvelse, bliver befriet for selv at indtage Føde, idet de daglig stoppes paa Maskine. Det gaar saaledes til: „Et Individ tages ud af Fedeburet og anbringes under Federens Arm; med den ene Haand aabnes Næbet, og Tungen holdes nede, medens man med den anden anbringer Maskinens Gummislange gennem Dyrets Hals ned i Kroen. Et Tryk med Foden paa Maskinens Pedal, og et Kvantum Føde presses fra Maskinens Tragt ned gennem Gummislangen i Kroen paa Dyret. Maskinen er paa Hjul og kan saaledes

køres fra Bur til Bur“. Jeg kan her nævne, at en af os alle meget kendt Mand, nemlig afdøde Julius Schjøtt, ogsaa i sin Tid i „Politiken“ har taget meget kraftigt til Genmæle mod denne brutale Behandling af vort Fjerkræ. Han skriver en Artikel i „Politiken“, hvori han indrømmer, at Landbruget og Fjerkræavlens naturligvis bør gøre det yderste for at faa Dyrene til at mæske sig og derved blive en værdifuld og lækker Handelsvare, og saa siger han: „Kun Vegetarianere og alt for følsomme Dyrevänner finder paa at forarges derover. Derimod vil vistnok den Fedning paa Maskine, som nu indføres her i Landet under Protektion af Fjerkræavlforeningen, forekomme de fleste oprørende“. Saa beskriver han i Overensstemmelse med, hvad jeg alt har anført, den Maade, hvorpaa dette sker, og saa slutter han med at sige: „Mon ikke dette raffinerede og systematiske Dyrplageri i Gastronomiens Tjeneste snarere hører hjemme i Roms Forfaldsperiode end i en human og demokratisk Tidsalder?“

Naar nu disse Dyr er maskinfedede, skal de slagtes, og dette foregaar ofte paa den Maade, at man tager en tveægget Kniv, og med et Stød fører den op gennem Ganspalten og drejer den rundt, saaledes at Hjernens Pulsaare derved bliver overskaaret. Saa hænges Kyllingen op, for at Blodet kan løbe af den og derved Kødet blive fint. Der er enkelte, der overlipper Halsaaeren med en Saks. Ærede Medlemmer vil ganske sikkert indrømme, at denne Fodringsmetode og hele denne Behandlingsmaade af vort Fjerkræ er barbarisk, og at det er en fuldkommen rigtig Betegnelse, der gives af den fra de Mænds Side, jeg her har nævnt. Jeg vil gerne fremhæve, da det har særlig Betydning for os, at denne Fodrings- og Drabsmetode ogsaa bruges her i Landet. Dr. Michael Larsen, ogsaa en ret bekendt Mand, har omtalt denne Fjerkræfodring og gjort opmærksom paa, at man ikke kan kalde det for en rationel Maade at opdrætte Fjerkræ paa. For det første strider denne Metode mod al Humanitetsfølelse og mod de simpleste Sundhedslove, idet alle de sygelige Produkter, der sammen med Fedtet har forøget det vedkommende Individets Vægt og bidraget til at fylde Ejerens Pengepung, bruges til Føde til Mennesker, der er uvidende nok til at nyde